

PRZEGLĄD SPOŁECZNY

Adres Redakcji i Administracji:
KRAKÓW, ULICA AMBR. GRABOWSKIEGO L. 4
Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 2-3

PISMO CODZIENNE

Prenumerata: miesięcznie zł. 4.50, tygodniowo zł. 1.10.
Zagranicą miesięcznie zł. 10.— — Konto czekowe
P.K.O. Nr. 411.375. — Ceny ogłoszeń na ostatniej stronie.

Numer 25!

Wzywamy do tworzenia kół przyjaciół „Przegl. Społ.” — Wzywamy do zbierania 10.000 zł. na „Przegląd Społeczny”.

Wypuszczamy dziś 25-y numer naszego pisma. Czytelnicy nasi wiedzą, z jak wielkimi trudnościami przechodzi się nam borykać. Nieustanne konfiskaty opóźniają znacznie wyjście naszego pisma, przyczyniają nam wielkie straty materialne. To też wydanie w takich warunkach 25-u numerów Przeglądu Społecznego, z tego 20-u num. jako dziennika antyfaszystowskiego, mogło nastąpić tylko dzięki poparciu jakie nasze pismo uzyskało w masach robotniczo-chłopskich. Z radością widzimy, jak wzrasta z dnia na dzień ilość czytelników jedynego dziennika, walczącego przeciw faszyzmowi i socjalfaszyzmowi. Jednak sytuacja materialna naszego pisma jest nadal niezmiernie ciężka; dwukrotnie już nie byliśmy w stanie z braku środków, wydać na czas naszego dziennika. Przyczyna tego tkwi w tym, że nasi czytelnicy i kolporterzy nieustannie zalegają z opłatą. Z tym stanem rzeczy trzeba skończyć! Pamiętajcie, że los naszego dziennika zależy od tego — wzywamy Was do natychmiastowego uregulowania zaległości.

Niechaj odpowiedzią na konfiskaty i wynikające z nich straty materialne będzie poparcie zbiorcami „Przeglądu”. Redakcja „Przeglądu Społecznego” wzywa robotników i chłopów do zebrania w ciągu miesiąca stycznia na fundusz prasowy naszego dziennika.

10 TYSIĘCY ZŁOTYCH.

Idźmy za przykładem francuskiego dziennika antyfaszystowskiego, który utrzymał się tylko dzięki masowej potężnej akcji pieniężnej robotników francuskich. Niechaj na fabrykach, na masówkach, wiecach, zebraniach związkowych, na wsiach i folwarkach organizuje się masowa zbiórka na fundusz prasowy Przeglądu Społecznego.

Niechaj robotnicy jednych fabryk, warsztatów, miast wywołują na WSPÓLZAWODNIC-TWO w zbiórce na nasze pismo innych robotników: Przegląd będzie drukować wszystkie „wywołania”. Niechaj na fabrykach, warsztatach, wsiach organizują się **KOŁA PRZYJACIÓŁ PRZEGLĄDU SPOŁECZNEGO**,

które wezmą na siebie nie tylko sprawę pomocy pieniężnej pismu, lecz przedewszystkiem agitację za Prz. Społ., rozsprzedawanie go na fabrykach, hutach itp., przysyłanie korespondencji o życiu i walce codziennej na warsztacie pracy, pisanych przez stałych robotniczych i chłopskich korespondentów.

Wielkie zadania stoją tu przede wszystkim przed robotnikami **WARSZAWY, ZAGŁĘBIA DĄBR., ŁODZI I ŚLĄSKA.**

Robotnicy i chłopci! Skupcie się wokół Przegl. Społ., nie zwlekając, piszcie do nas, zbierajcie na Wasze robotniczo-chłopskie pismo, jednajcie nam nowych czytelników!
Redakcja.

Marsze głodowe bezrobotnych

W Pabjanicach tłum wdiera się do Magistratu

W wigilję świąt olbrzymie tłumy bezrobotnych wdarły się przemocą do gmachu magistratu, żądając natychmiastowego wypłacenia zasiłków.

Silny oddział policji wyparł demonstrantów z budynku oraz rozprędził zebranych na placu i bocznych ulicach.

Bezrobotni nie dali za wygraną i po pół godzinie znowu zaczęli się gromadzić i demonstrować.

Na wiadomość o tych burzliwych wystąpieniach wysłane zostały bardzo liczne oddziały policji pieszej i konnej z Łodzi

i Łaska na czele ze starostą i delegatem wojewody łódzkiego.

Okolo godziny 2 popoł. demonstracje wzrosły jeszcze bardziej. Tysiące głodnych zaległy ulice wołając: „chleba i pracy”. Policja usiłowała i tym razem rozprędzić tłumy, ale spotkała się z wielkim oporem ze strony demonstrantów.

Z pośród licznych rannych, dwie osoby zostały opatrzone na miejscu.

Aresztowano 16 robotników pod zarzutem stawiania oporu policji i 4 pod zarzutem agitacji rewolucyjnej.

Do podobnych demonstracji doszło też w **Kaliszu**, gdzie pod magistratem zebrało się około 3.000 bezrobotnych, w **Zgierzu** i w **Ozorkowie**.

W **Tomaszowie Mazowieckim** podczas rozpraszania tłumy aresztowano wiele osób.

„Pochody głodu” rozlewają się po całym kraju. Szczególnie bojowy charakter przybierają one w województwie łódzkim, gdzie w ciągu jednego ostatniego tygodnia straciło pracę kilkadziesiąt tysięcy włóknarzy.

Fala redukcji wzmaga się

Polityczna redukcja na „Parowozie”

(od wł. kor.)

22 grudnia na „Parowozie” została przeprowadzona redukcja 24 robotników. Redukcja nosi charakter wyraźnie polityczny. Zredukowani zostali zastępcy delegatów i najczynniejsi ro-

botnicy, którzy występowali podczas rozmaitych akcji. Redukcja stoi w ścisłym związku z mającymi się odbyć w lutym roku przyszłego wyborami nowej delegacji fabrycznej.

Delegacja Parowozu biernie przyjęła do wiadomości fakt re-

dukcji najaktywniejszych robotników i nie zwołała w tej sprawie nawet protestacyjnej masówki robotniczej. Takie postępowanie delegacji Parowozu wywołało oburzenie wśród robotników fabryki i w szerszych kołach robotniczych Warszawy.

Nowe cztery tysiące podziela los milionowej armji bezrobotnych miast i wsi

W fabryce „Pepege”, największej na Pomorzu, wymówiono pracę dnia 20 grudnia wszystkim robotnikom i robotnicom w ilości czterech tysięcy. Jest to w Grudniadzu trzecia masowa redukcja w ostatnim miesiącu. Nie wiadomo, czy fabryka zo-

stanie uruchomiona w ciągu tego sezonu, który już się „urwał” w przemyśle gumowym, produkującym zimną kalosze i boty!

Jeśli nawet zostanie uruchomiona to tylko częściowo, a płace zostaną oberwane o 20%.

Robotnicy „Pepege”, którzy niedawno, gdy wybuchł strajk w tej fabryce, zabarykadowali się i nie chcieli opuścić zabudowań fabrycznych, niewątpliwie zdecydowanie wystąpią przeciw redukcjom.

Za 10 lat mordęgi... 10 złotych

Pisaliśmy niedawno, że nazajutrz po wyborach sejmowych dyrekcja Norblina zredukowała 41 robotników, wśród nich 38

kobiet. Po długich staraniach pepesowskiej delegacji, dyrekcja rzuciła robotnicom, które pracowały w fabryce w ciągu

10-ciu lat ochlap w wysokości... 10 zł. dla każdej!

To się nazywa kapitalistyczna sprawiedliwość!

Z fabryki „Rygawar” wyrzucono 250 robotników

W fabryce wyrobów gumowych „Rygawar” na Pradze, zatrudniającej około 900 robotników, zredukowano 250 robotników i robotnic. Pozostalym oberwano znacznie zarobki. Ro-

botnica, która zarabiała 3.50 zł. dziennie, będzie obecnie miała 2 zł. dziennie. Robotnik, który miał 8—10 zł. na dzień, będzie zarabiał 5—6 zł. dziennie. Od 5-go stycznia r. prz. fabryka be-

działła tylko 2 dni w tygodniu.

Tylko przez wspólną walkę robotników i bezrobotnych zdołają oni odeprzeć ataki kapitału.

Zamknięcie huty szklanej na Targówku.

Na Targówku (pod Warszawą) została zamknięta huta

szklana, zatrudniająca 70 robotników. Wszysey robotnicy

zostali zredukowani.

Na atak redukcyjny — robotnicy odpowiedzieli strajkiem

W kopalniach nafty firmy „Limanowa” w Borysławiu zredukowano kilkunastu ludzi. Do walki w ich obronie stanęło 800 robotników. Wszystkie szyby

zostały unieruchomione.

Pepesowski związek już rozpoczął swe macherki-szacharki, by „zlikwidować” zatarg.

Robotnicy naftowi! Nie dajcie

się oszukać przez socjalfaszystowskich biurokratów związkowych. Weźcie kierownictwo akcją we własne dlonie, a zwyciężycie!

Wielkie redukcje na Śląsku

Cały szereg zakładów hutniczych wprowadził poza „świątówkami” dłuższe „niepłatne” urlopy. Niezależnie od tego stosowane są redukcje. Największe

zwolnienia miały ostatnio miejsc, jak już donosiliśmy, w hucie „Pokoju”. Z dniem 1 stycznia zostaje ponadto z tej huty 3 tysiące robotników na prze-

ciąg 6 tygodni wyrzuconych za bramę. Poza tem stanąć mają walcownie w hucie Bismarcka i w hucie Falwa.

Czteromiljonowy haracz na masy pracujące Warszawy

Jak donosiliśmy, faszystowski magistrat warszawski miał początkowo zamiar podwyższyć cenę gazu o 20%. Wywołało to ogromne oburzenie mas robotniczych i drobnomieszczańskich. Bebesowsko- endecko - sanacyjny magistrat chce więc prze-

szmuglować tę podwyżkę w odmienny sposób — uchwalił podwyżkę opłaty dzierżawnej za gazomierze do 1 zł. 50 gr., zamiast obecnych 75 gr. za miesiąc i 3 zł. 25 gr., zamiast obecnych 1 zł. 50 gr. Tym sposobem magistrat zedrzeć chce niezależnie od ilo-

ści wypalonego gazu 4 miliony złotych rocznie zamiast dotychczasowych 1 1/2 milj.

Masy pracujące Warszawy podnieść muszą zdecydowany protest przeciw temu nowemu podatkowi nałożonemu na nie.

Bojowe demonstracje pod Pawiakiem

W związku z toczącą się walką na Pawiaku (patrz str. 3-a), wieczorem 23 grudnia demonstrowało kilkuset polskich i żydowskich robotników pod Pawiakiem.

W domu na Pawiej, przyległym do więzienia, a zamieszkanym przez administrację więzienną zostały wybite szyby. Policja rozprędziła demonstrantów, którzy przerzucili się na ul. Długa pod gmach Ministerstwa Sprawiedliwości, gdzie protestując przeciwko faszystowskiemu terrorowi więziennemu, znowu wybili szyby. Grupa robotników, wracająca do domu po rozproszonej demonstracji, pobiła do krwi agenta policji, który szedł za nimi. Ledwie żywy zdołał im wymknąć się z rąk, schroniwszy się do sklepu. Pobity został również policjant na ul. Dzielnej w okolicach więzienia. Robotnicy, podzieleni na większe grupy, demonstrowali jednocześnie w rozmaitych miejscach. To niezmiernie zdezorientowało policję. Zajęta rozpraszaniem jednej grupy robotników, nie zauważyła ona, jak z innej ulicy nadciągała tymczasem nowa grupa. Aresztowano dwóch robotników. Wczorajsze demonstracje pod Pawiakiem są odpowiedzialnością robotników warszawskich na pobicie więźniów politycznych, w tych dniach na Pawiaku.

Venizelos w Warszawie

Blok antysowiecki zacieśnia się

Dziś przybywa do Warszawy prezes Rady Ministrów Grecji — Venizelos. Ma on odbyć szereg ważnych konferencji politycznych z przedstawicielami rządu polskiego. Przyjazd jego jest wyrazem wspólnych z Polską interesów „wyższej” natury. Grecja, podobnie jak Rumunja, Jugosławia i Polska znajdują się całkowicie pod wpływem Francji. Jak wykazał m. in. ostatni proces sabotażystów w Moskwie, ta ostatnia stoi na czele bloku państw kapitalistycznych, organizujących krucjatę przeciw ZSRR.

Wizyta premiera greckiego ma na celu zacieśnić współpracę tych państw dla realizacji planów francuskiego sztabu.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV karny na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 grudnia 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego wydał następujące postanowienie: Zatwierdza się po nysli § 489 austr. pr. k. zarządzoną przez Prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie dnia 18. XII. 1930 r. a wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie w dniu 18. XII. 1930 r. konfiskatę czasopisma „Przegląd Społeczny” Nr. 21. z daty 19. XII. 1930 r. z powodu treści artykułów zamieszczonych 1) na stronie 4-ej p. t. „Katorżnicze warunki pracy robotników rolnych na folwarku Sole (pow. Rawa) od słów „z każdym” do słów „rewolucyjna” i od słów „przeciwko” do słowa „szarwarkom”; 2) na stronie 4-ej p. t. „Hulaj...” od słów „Faszyzm nie może” do słów „i terror” i od słów „oderwać masy” do słów „z faszyzmem”, albowiem treść tychże artykułów zawiera znamiona występkę z § 305. u. k. Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu. Zakaz ten ma być ogłoszony w Dzienniku urzędowym, oraz w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Przegląd Społeczny”. Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony. Przewodniczący: S. O. M. Piłarski. Protokulant: Strawiński.

Redukcja 10.000 robotników w przemyśle hutniczym

Podeczas, gdy prasa sanacyjna usiłuje ludzi robotników, że kryzys obecny przetrwa najwyżej bieżącą zimę, po której nastąpi wiosna konjunktury — przemysłowcy wraz z rządem szepczą sobie z trwogą o tem, że dla gospodarki kapitalistycznej Polski niema wyjścia.

Na konferencji ministra Przemysłu i Handlu z przedstawicielami przem. żelazno-hutniczego wygłosił wicedyrektor depart. gór.-hutn. referat, z którego podajemy najważniejsze ustępy. („Polska Gospodarcza” Nr. 49). Na wstępie podaje pan wicedyrektor liczby produkcji hutnictwa żelaznego (na podst. wyników pierwszych 3 kwartałów dla całej Polski (w tys. ton).

1913	1.032	1.660	1.251
1928	684	1.438	1.018
1929	704	1.377	962
1930	490	1.250	920

Ten gwałtowny spadek produkcji wywołany jest przede wszystkim stale zmniejszającym się spożyciem w kraju, które z 806,2 tys. ton w 1928 r. spadło do 500 tys. ton w 1930 r.

„Gdyby hutnictwo żelazne — stwierdza p. wicedyrektor — miało w okresach przesileniowych opierać swój byt jedynie na zapotrzebowaniu rynku krajowego, groziłoby mu położenie wyjątkowo ciężkie. Ostateczności takiej udało się uniknąć dzięki uzyskaniu dwukrotnych znacznych zamówień dla Rosji Sowieckiej.”

W 1931 r. produkcja wyrobów walcowanych ma być ograniczona do 640 tys. ton, czyli zmniejszona o blisko 37% w porówn. z rokiem 1930. Dalej stwierdza p. wicedyrektor, że „przemysł metalowy zmniejszy poważnie swą produkcję, zwłaszcza wytwórczość maszyn rolnych, maszyn młynskich, obrabiarek do metali, okuć, odlewów sanitarnych itp. Przypuszczają należy, że w tych gałęziach przemysłu ograniczenie spożycia żelaza wyniesie około 20% w porówn. z r. 1930.”

Obecnie warunki eksportowe znacząco

nie się pogorszyły wskutek zachwiania się międzynarod. kartelu stali i braku widoków, by położenie na rynkach zagranicznych miało się poprawić w najbliższym czasie.”

Przewidywania co do stanu przemysłu żel.-hutn. w 1931 r. — mówi p. wicedyrektor — nie rokują widoków pomysłnych.”

W rolnictwie zarówno sytuacja nie pozwala spodziewać się poprawy w najbliższych miesiącach. Również przemysł budowlany niema nadziei, by w przyszłym roku mógł być silniej zatrudniony.”

Ministerstwo Komunikacji nie czyni hutnictwu wielkich nadziei na utrzymanie swych zamówień na poziomie r. b. To samo dotyczy innych zamówień rządowych.”

Jakżeż to, panowie! Robotnikom wszędzie mówicie, że już, gdy zima minie, przyjdzie konjunktura. Niechaj robotnicy łudzą się, cierpliwie wyczekując. Sami zaś przygotowujecie się do dalszego pogłębienia kryzysu.

Jasna rzecz, że pogłębianie się kryzysu będzie szło równoległe ze wzrostem bezrobocia i atakiem na płace i warunki pracy. P. wicedyrektor depart. wydaje bezapelacyjny wyrok redukcji i głodu na blisko 10.000 rob. hutniczych:

„liczyć się należy z tem, że liczba robotników przy ograniczeniu wytwórczości musiałaby się zmniejszyć o jakie 20—25%, z obecnych 42.400 do 32.000, a więc o 9.400.”

W odpowiedzi na planowane redukcje robotnicy hut muszą organizować się do walki przeciw redukcjom przez tworzenie komitetów antyredukcyjnych na wszystkich hutach! Bierność wyczekiwanie umożliwi kapitalistom przy pomocy socjal-faszystowskich menderów związkowych przeprowadzenie tych ataków przeciwko robotnikom. Tylko przez masową akcję poprzez komitety antyredukcyjne, kierowane przez Lewicę związkową robotnicy będą mogli odeprzeć ataki kapitalistów.

B. Brauliński.

Lewica Związkowa wzywa do poparcia strakujących piekarzy

Ukazała się na mieście, kolportowana wśród robotników polskich, odezwa Lewicy Związkowej Robotników Przemysłu Spożywczego. Odezwa została wydana w związku z proklamowanym niedawno dwudniowym powszechnym strajkiem protestacyjnym żydowskich robotników piekarskich i z toczącą się po dziś dzień jeszcze akcją strajkową żydowskich piekarzy rejonu Twar-

da—Pańska—Ślaska.

W gorących słowach zwraca się odezwa z apelem do piekarzy polaków, aby wystąpili solidarnie z walczącymi piekarzami żydowskimi, aby pomagali im w ich akcji, gdyż „atak cechu majsterskiego na robotników żydowskich, to początek ataków na wszystkich robotników piekarskich”.

Zewsząd o wszystkim

W amerykańskim rajach kapitalistycznym. Wedle skromnych szacowań American Federation of Labour, liczba bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych wzrosła w pierwszej połowie grudnia o 500 tysięcy osób.

Ogółem ilość bezrobotnych w Stanach na dzień 15 grudnia wynosi 10.000.000 osób.

Liczba bezrobotnych w Niemczech dochodzi do czterech milionów. Wedle oficjalnych danych, liczba bezrobotnych w Niemczech wynosiła w dniu 15 grudnia br. 3.977 tysięcy osób.

W pierwszej połowie grudnia bezrobocie wzrosło o 278 tysięcy osób.

W porównaniu ze stanem 15 grudnia roku ubiegłego, liczba bezrobotnych jest wyższa o 1.625 tysięcy osób.

W „socjalistycznym” Wiedniu. Oficjalna liczba bezrobotnych w Wiedniu w pierwszej połowie grudnia wzrosła znów o 6.967 osób, osiągając cyfrę 95.408 osób.

Liczba bezrobotnych jest o 22.534 wyższa aniżeli w tym samym czasie w roku ubiegłym.

300.000 bezrobotnych w Czechosłowacji. Kryzys dotarł i tam. Ilość bezrobotnych w Czechosłowacji wzrosła od września o 50 proc. Ilość bezrobotnych w Czechosłowacji szacowana jest na przeszło 300.000.

Wystąpienie bezrobotnego. 28 grudnia w kościele w Kopenhadze (Danja) na nabożeństwie, transmitowanym przez radio, był obecny król. Ponieważ obawiano się demonstracji, organista otrzymał polecenie, by zagrał natychmiast na organach, skoro zacznie tylko kto przemawiać.

Zaraz po kazaniu pastora powstał

nieślychanie trudny, należy nie tracić nadziei i wierzyć, że zmóc będzie można ciężką chwilę, niedopuszczając, aby ją wykorzystali nieprzyjaciele porządku społecznego i religii. Papież zwrócił uwagę na rzekomo panujące prześladowania religijne w ZSRR, nawołując do... modlitw na intencję wiernych.

Oto jak sanacyjny „Expres” pisze o emigracji w Polsce: „Coraz lepiej w Polsce. 30.000 Polaków mniej wyemigrowało w tym roku. W ciągu 10 miesięcy r. b. wyemigrowało z Polski ogółem 204.090 osób (w roku ubiegłym — 234.422).”

O tak! Bilans handlu zagranicznego materiałem ludzkim jest dla Polski wprost przerażająco dodatni. Byłby wielokrotnie „lepszy” jeszcze, gdyby było dokąd się udać na poniewierkę za chlebem. Tęgo samego dnia, gdy „Expres” pisze swą bzdurę, nadechodzą wiadomości, że Stany Zjednoczone w dalszym ciągu ograniczają emigrację. Podobnie czynią Argentyna i Brazylja, a głównie Francja i Niemcy, które się dławią własnym bezrobociem.

Coraz lepiej w Polsce! Ale komu, panowie? NA BEZROBOTNYCH „LENIUCHÓW” KNUTA TRZEBA!

„Być bezrobotnym, to rzecz wcale niegorsza... Mniej więcej tak pisze pan Tański w artykule p. 1.: „O możliwościach emigrowania Polaków do Afryki środkowej”, umieszczonym w „Gazecie Warszawskiej” z dnia 30 listopada 1930 r.

„Robotnik miastowy — pisze w szlachecko-obszarniczym tonie pan Tański — wspomagany przez rząd, tracąc służbę (?) przeważnie z własnej winy (!), otrzymuje z ty-

Zawierucha wojenna nadciąga Nowe posunięcia mobilizacyjne Rządu

W tych dniach Ministerstwo wojny — jak donosi „Press” — oraz inni zainteresowani ministrowie, wydało bardzo obszerne przepisy o świadczeniach wojennych.

Delegaci ministra wojny mają wstęp w każdej chwili do wszystkich pomieszczeń i urzędzeń przedsiębiorstw oraz posiadają prawo rozpoczęcia swych czynności niezależnie od tego, czy właściciel jest obecny.

Organami wojskowymi, upoważnionymi do zgłaszania zapotrzebowań na świadczenia wojenne są: szefowie departamentów ministerjum wojny, szef marynarki wojennej, dowódcy OK, dowódcy obszarów warownych, komendant portu w Gdyni i komendant portu wojennego w Pińsku (!).

Pod pojęcie przedsiębiorstw przemysłowych podpadają również warsztaty, grupy i organizacje przemysłowe oraz handlowe o charakterze administracyjno-gospodarczym i technicznym: związki, koncerty, syndykaty, kartele i t. p.

Przysposobienie przedsiębiorstw do przejścia na produkcję wojenną lub działalność wojenną polega przede wszystkim na projektowa-

niu i dokonywaniu wszelkich zmian w budynkach fabrycznych, maszynach, urządzeniach, surowcach, fabrykach i środkach transportowych. Przysposobienie powyższe polegać może na zmianach, dotyczących zasad administracji, metod fabrykacji, magazynowania i t. p.

Robotnicy już teraz otrzymuje przydział pracy na wypadek wybuchu wojny. Przyczem przewiduje się, kto może być, bez uszczerbku dla ruchu przedsiębiorstwa, posłany na front, kto pozostanie jeszcze na fabryce przez 3, 6 i 12 miesięcy dla wykwalfikowania sił zastępczych zśród kobiet i młodzieży do lat 18. Tak dzieje się na Parowozie i Skodzie w Warszawie i na wszystkich większych fabrykach. Lada tydzień, lada dzień może zagrać pobudka wojenna i masy zostaną wezwane pod broń.

Robotnicy i chłopci muszą podwoić swoją czujność i nie dać się zaskoczyć.

Sojusznik Polski wzywa do interwencji przeciwko ZSRR.

„Neue Freie Presse” ogłasza rozmowę z byłym i przyszłym rumuńskim prezydentem ministrów dr. Maniu. Przesilenie gospodarcze, które dotknęło mniej więcej wszystkie państwa, spowodowane zostało zupełną zmianą warunków produkcji, zmniejszoną siłą kupna i... uczuciem zaniepokojenia z powodu propagandy (!) i dumpingu bolszewickiego (!). Młynem jest pogląd — powiedział dr. Maniu — jakoby bolszewizm w Rosji mógł sam przez się rozpaść się, jak domek z kart i by fala bolszewicka mogła się zatrzymać nad granicami Rosji przez bier-

ne zachowanie się państw. Los cywilizacji ludzkiej i odpowiedzialność historyczna za nią, spoczywa w ręku Anglii, Francji, Niemiec, Włoch i Ameryki. Jedynym prawdziwie skutecznym środkiem dla zapobieżenia katastrofie gospodarczej, jest szybkie urzeczywistnienie konfederacji środkowo-europejskiej. — Musi nastąpić utworzenie konfederacji, w skład której weszłyby Polska, Czechosłowacja, Austria, Jugosławia, Węgry, Bułgaria, Grecja i Rumunia.

Konfederacja byłaby murem obronnym przeciwko sowieciom.

Papież przeciw Związkowi Radzieckiemu

24 b. m. papież przyjął kolegum kardynałskie. Papież wygłosił dłuższe przemówienie, w którym mówił, że aczkolwiek przeżywamy moment niesłychanie trudny, należy nie tracić nadziei i wierzyć, że zmóc będzie można ciężką chwilę, niedopuszczając, aby ją wykorzystali nieprzyjaciele porządku społecznego i religii. Papież zwrócił uwagę na rzekomo panujące prześladowania religijne w ZSRR, nawołując do... modlitw na intencję wiernych.

ŚWIDREM I MŁOTEM

PANOM Z „EXPRESU” „CORAZ LEPIEJ”.

Oto jak sanacyjny „Expres” pisze o emigracji w Polsce:

„Coraz lepiej w Polsce. 30.000 Polaków mniej wyemigrowało w tym roku. W ciągu 10 miesięcy r. b. wyemigrowało z Polski ogółem 204.090 osób (w roku ubiegłym — 234.422).”

O tak! Bilans handlu zagranicznego materiałem ludzkim jest dla Polski wprost przerażająco dodatni. Byłby wielokrotnie „lepszy” jeszcze, gdyby było dokąd się udać na poniewierkę za chlebem. Tęgo samego dnia, gdy „Expres” pisze swą bzdurę, nadechodzą wiadomości, że Stany Zjednoczone w dalszym ciągu ograniczają emigrację. Podobnie czynią Argentyna i Brazylja, a głównie Francja i Niemcy, które się dławią własnym bezrobociem.

Coraz lepiej w Polsce! Ale komu, panowie?

NA BEZROBOTNYCH „LENIUCHÓW” KNUTA TRZEBA!

„Być bezrobotnym, to rzecz wcale niegorsza... Mniej więcej tak pisze pan Tański w artykule p. 1.: „O możliwościach emigrowania Polaków do Afryki środkowej”, umieszczonym w „Gazecie Warszawskiej” z dnia 30 listopada 1930 r.

„Robotnik miastowy — pisze w szlachecko-obszarniczym tonie pan Tański — wspomagany przez rząd, tracąc służbę (?) przeważnie z własnej winy (!), otrzymuje z ty-

tulu — „bezrobotny” — zapomogę, która pozwala mu leniuchować i o pobocznych myślach dochodach.”

Przeszło połowa proletariatu Polski tak „leniuchuje”...

I te setki tysięcy, nie chcą więcej „leniuchować”. Krwawą częścią bruki miast, wołając „pracy i chleba”. Pan Tański ma radę: Afryka środkowa. Z klimatem jest coprawda nie tego... A warunki pracy i życia?

„Tu potrzeba już umiejętnego prowadzenia robotnika, pewnej polityki, autorytetu, słowem — trzeba „pana”... Potrzeba tu taktyki, siły moralnej i knuta”.

Pan Tański chciałby gwałtownie, namiętnie, ale niestety nie może, mimo swoich kwalifikacyj — zostać ministrem kolonii. Może-by zastąpił kogoś na „kresach”?

Knuta cheesz pan, panie Tański, na robotników?

Młotem ci odpowiedzą!

RULETKA PROSPERUJE.

Zarząd kasyna w Sopotach osiągnął roczny zysk w sumie 32 milionów guldenów, czyli 55 milionów złotych. Wobec tego, że przeszło 50 proc. ogólnej liczby bywalców spekulacji stanowią Polacy, należy przyjąć, że co najmniej połowa zysków, osiągniętych przez kasyno, jest „sarmackiego” pochodzenia.

A na hazard i hulanki burżuazji widać niema kryzysu — pieniędzy nie brak.

Co się dzieje w Łucku?

Z Łucka dochodzą nas głuche wieści o strasznych warunkach, w jakich żyją tam więźniowie polityczni. Administracja wprowadza nowy regulamin. W najbliższych dniach ogłosimy rewelacje z tego więzienia, rewelacje, mrozące krew w żyłach.

Uwaga mas robotniczych i chłopskich musi być zwrócona na Łuck!

Mołotow, nowy prezes Rady Komisarzy Ludowych

(PAT). Nowomianowany przewodniczący rady komisarzy ludowych ZSRR a zarazem przewodniczący rady pracy i obrony Władimir Mołotow urodził się w r. 1890 w prowincji Wiatka. W r. 1908 wstąpił do partii bolszewickiej. Był on sześciokrotnie aresztowany i dwukrotnie zsyłany, udało mu się jednak zbiec.

Po rewolucji październikowej zajmował ważne stanowiska rządowe, był przewodniczącym rady gospodarczej komuny północnej, przewodniczącym komitetu wykonawczego w Niżninie Nowgorodzie etc. W r. 1920 wybrany został na sekretarza centralnego komitetu partii komunistycznej Ukrainy. Od r. 1922 jest sekretarzem centralnego komitetu wszechzwiązkowej partii komunistycznej.

Jest członkiem biura politycznego centralnego komitetu wszechzwiązkowej partii komunistycznej i członkiem prezydium centralnego komitetu wykonawczego.

Utworzenie Komisji Wykonawczej

PAT. Przy radzie komisarzy ludowych utworzoną została, o bok Rady Pracy i Obrony oraz Komisji Planów Państwowych, trzecia komisja, tzw. Wykonawcza. Ma ona na celu kontrolę wykonywania dyrektyw rządowych w sprawach socjalizacji i udoskonalania funkcjonowania aparatu państwowego. Do komisji zostali powołani jako przewodniczący Mołotow, zastępca przew. Andrejew. Nadto w skład komisji wchodzi sekretarz C. K. partii kom. Postyszew, sekret. centralnej wszechzwiązkowej rady związków zaw. Schwernik i prezes związku spółdzielni rolniczych.

Nowy skład Rady Pracy i Obrony

PAT. Rada komisarzy ludowych ZSRR, zatwierdziła nowy skład Rady Pracy i Obrony. Skład rady jest następujący: przewodniczący — Mołotow, zastępca przewodniczącego — Rudzutak, Kujbyszew i Andrejew. Pozostali członkowie rady: Stalin, Ordżonikidze, Woroszyłow, komisarz rolnictwa Jakowlew, komisarz finansów Grinko, komisarz aprowizacji Mikojan i prezes dyrekcji Banku Państwowego ZSRR — Kalmanowicz.

Andrejew wiceprzewodniczącym Rady Komisarzy Ludowych

PAT. Ogłoszono tu dziś postanowienie centralnego komitetu wykonawczego ZSRR, w sprawie nominacji Andrejeja wiceprzewodniczącym komisarzy ludowych do spraw inspekcji robotniczo-chłopskiej w ZSRR, a zarazem na stanowisko wiceprzewodniczącego rady komisarzy ludowych.

KORESPONDENCJE

Na „Pawiaku“ usiłują narzucić nowy regulamin więzieni.

Za grubymi murami więziennymi „Pawiaka“ (Warszawa) toczy się obecnie ciężka walka. Naczelnik więzienia, Jankowski, zawezwał do swojej kancelarii „starostę“ więzienną politycznych i zakomunikował mu, że na „Pawiaku“ zostaje wprowadzony nowy regulamin więzienny, że więźniom zostaje odebrana komuna żywnościowa i inne dotychczasowe przywileje. Na oświadczenie naczelnika, starosta z miejsca zareagował protestem.

Kiedy wyprowadzono starostę z kancelarii naczelnika, wynikła między więźniem a prowadzącym go klucznikiem utarczka słowna i szarpanina. Kiedy klucznik wprowadził starostę na oddział, ten krzyknął na cały korytarz: „towarzysze, odbierają nam komune!“.

Na ten okrzyk więźniowie zareagowali rabanem w celach.

Jak już donieśliśmy, zbitego starostę wrzucili dozorey do karcu.

Więźniom politycznym odebrano komunę żywnościową, by nie mogli dzielić się produktami, by najbardziej cierpieli głód: odebrano bibliotekę, a więc zabrano jedyny środek wypełnienia czasu więziennego — książkę: rozsegregowano więźniów na kategorie. Oddzielono inteligentów od robotników, aby jedni nie mogli uczyć drugich. Niektórych, bardziej opornych, wywieźli do Wroniek i innych więzień. W celach odbywają się niemal codzienne rewizje, przy czym zmuszają więźniów, zarówno mężczyzn, jak i kobiety, do rozbiierania się do naga.

Jest dużo więźniów pobitych, pokaleczonych, niektórzy mają wylamane nogi; wielu siedzi w karcach. Udało nam się ustalić tylko niektóre nazwiska pobitych: młodego robotnika szewskiego — Ryszarda Kalinowskiego, robotnika piekarskiego — Oskara Gutermana, popularnego działacza związkowego.

Mieszkańcy sąsiednich ulic „Pawiaka“ opowiadają, że niejednokrotnie słyszeli krzyki z cel, słyszeli również wołania z za krat: „biją nas, żądamy prokuratora“. Na „Pawiaku“, jak dotąd nie ogłoszono głodówki. Więźniowie odmawiają przyjmowania paczek z wolności (pozostają więc tylko na głodowym wikcie więziennym), odmawiają przyjmowania spacerów.

Jeśli władze więzienne nie cofną swych zarządzeń, walka niewątpliwie się zaostrzy.

Wśród robotników Warszawy wiadomość o bicu więźniów na „Pawiaku“ wywołała ogromne oburzenie.

Nowy regulamin na „Norblinie“ w Warszawie

Kapitałiści chcą utrwalić swoje ataki przy pomocy stałych obowiązujących cały proletarijst form. W tym celu opracowują nowe regulaminy dla robotników. Oto próbka takiego regulaminu, który został niedawno wywieszony na Norblinie.

Przytaczamy tylko kilka punktów:

1). Pierwsza zmiana, która pracowała dawniej od 6-ej rano do 2-ej popoł., wliczając w ten czas przerwę na posiłek, będzie obecnie miała o pół godziny dłuższy dzień pracy, a mianowicie: od 5½ rano do 2-ej popoł. W ten sposób kapitałiści odbijają sobie czas, zużyty przez robotników na posiłek.

2). Wypłata, która dawniej odbywała się podczas pracy, obecnie będzie dokonywana po zakończonej pracy.

3). Robotnik, któremu majster zwróci trzy razy uwagę, że pali papierosa podczas pracy, będzie za pierwszym razem ukarany grzywną

w wysokości ¼ zarobku dziennego, za drugim razem grzywną w wysokości ½ zarobku, a za trzecim razem wydalony za bramę.

4). Robotnika, który się opóźnił do pracy o 5 minut, już nie wpuszcza się do fabryki. Dopiero po przerwie wpuszczają go, przy czym potrącają mu ½ dzienny zarobek. (Dawniej wolno było robotnikowi opóźnić się bez kary o 10 minut).

5). Za opuszczenie jednego dnia pracy, potrąca się robotnikowi ¼ część zarobku. Za opuszczenie 6-ciu dni na miesiąc — robotnik zostaje wydalony z fabryki.

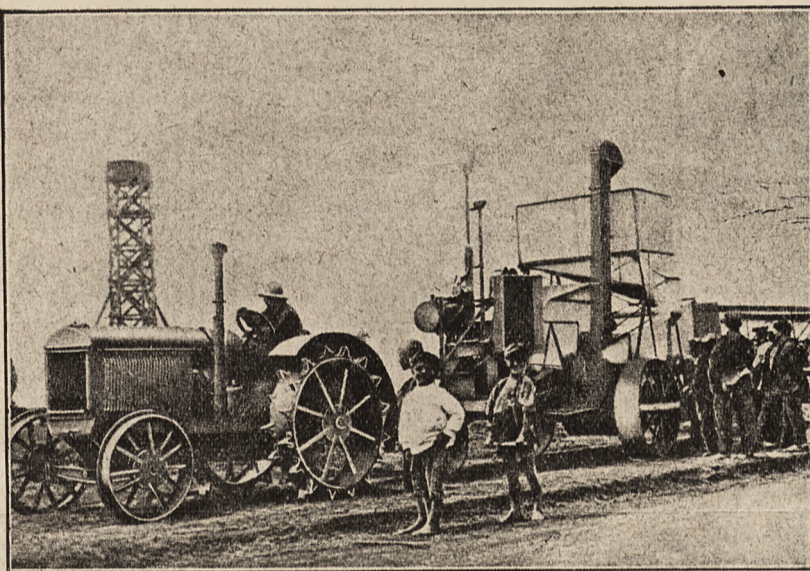
6). Maszyny należy oczyścić na 5 minut przed gwizdkiem. Rozporządzenie to oznacza w praktyce przedłużenie dnia pracy o 10—15 minut, gdyż w ciągu 5 minut robotnik nie oczyści zablokowanej maszyny.

7). Robotnikowi nie wolno chorować dłużej, niż 4 tygodnie. Chory ponad ten czas zostaje wydalony przez dyrekcję bez wymówienia i odszkodowania.

Ten nowy regulamin jest zastrzeżeniem morderczej racjonalizacji kapitalistycznej i zawiera również i niektóre punkty natury poli-

tycznej, uderzające specjalnie w lewicowych robotników i umożliwiające fabrykantowi natychmiastowe „unieszkodliwienie“ ich.

Na znak protestu przeciw wywiezionemu regulaminowi, odbyła się masówka, na której było 400 robotników. Delegat-pepesiak Sroczyński, nazywany przez robotników wicedyrektorem, starał się tak przedstawić treść regulaminu, by robotnik nie mógł się połapać o co chodzi. Te jego plany dyrektorskie pokrzyżował lewicowy robotnik, który przemawiał po nim. Zebrani olbrzymią większością głosów (320 głosów) odrzucili regulamin, stwierdzając, że gotowi są poprzeć swe stanowisko strajkiem. Wtedy Sroczyński urządził drugą masówkę, z drugą zmianą robotników (obecnych było około 200 robotników), na tej masówce nikt z lewicowych robotników nie przemawiał. Fracy pomogli pepesowcom przeprowadzić uchwałę przyjęcia regulaminu. Sroczyński natychmiast zakomunikował dyrekcji, że robotnicy przyjęli regulamin. Pepesowcy i fracy jeszcze raz zdemaskowali się, jako fabrykanckie pacholę!

Mechanizacja rolnictwa w ZSRR

CO SŁYCHAĆ W KRAJU? ■ ■ ■

9 OSÓB NA 37 LAT CIĘŻKIEGO WIEZIENIA.

Sąd okręgowy w Radomiu skazał za działalność komunistyczną T. Krześniaka na 7 lat ciężkiego więzienia, J. Kolasa i Fr. Nawrota na 5 lat c. w., Z. Stawa, J. Grochulskiego, B. Fajungolda na 4 lata c. w., M. Basę, P. Moskalika na 3 lata, wreszcie W. Krześniaka na 2 lata c. w. K. Galka, A. Szada, P. Baran i M. Gozner zostali uniewinnieni. Obrona zgłosiła apelację.

7 STYCZNIA — PROCES B. POSŁÓW Z ANTYFASZYSTOWSKIEGO BLOKU ROBOTNICZO-CHŁOPSKIEGO.

W dniu 7 stycznia na wokandyje sądu okręgowego w Wilnie znajduje się sprawa byłych posłów białoruskiego włościańskiego klubu poselskiego, Wołynca, Gawryluka, Dworzeczanina, Kryńczuka i 7-miu t. Wszyscy oskarżeni znajdują się w więzieniu.

NIE MIAŁ ZŁUDZEN — WIĘC... ZWIAŁ.

W sądzie okręgowym w Sosnowcu zaszedł niezwykły wypadek ucieczki podsądnego w czasie rozprawy sądowej.

Odbywała się rozprawa przeciw Bolesławowi Stankowi. Jak „domyślny“ PAT donosi miał on być (naturalnie) członkiem KCKPP. Sąd skazał Stankę na 6 lat c. w. W momencie odczytania wyroku Stankę niepostrzeżenie wyszedł z sali sądowej i znikł.

KOGO ZWALNIAJĄ Z WIEZIENIA.

Wypuszczony został na wolność we Lwowie b. poseł undowski dr. Osyp Kohut.

29 bm. mają zostać zwolnieni z więzienia w Grójcu posł. Stanisław Dubois (PPS) oraz b. poseł Bagiński (Wyzwolenie).

A 6.000 więźniów antyfaszystowskich gnije po więzieniach.

GŁODNI DEMONSTRUJĄ.

20 grudnia przed biurem funduszu bezrobocia w Będzinie zebrało się kilkuset bezrobotnych, domagając się wy-

płaty zasiłku na święta. Wobec kategorycznej odmowy wypłaty, bezrobotni przybrali groźną postawę. Policja rozprędziła zgromadzonych.

Podobna demonstracja odbyła się w Sosnowcu.

Z GŁODU I NĘDZY.

23-letnia Genowefa Tarnowska (Warszawa) otruliła się esencją octową. Po przepłukaniu żołądka w ambulatorjum pogotowia, desperatkę przewieziono do domu.

16-letnia Janina Młynarczykówna, pracownica igły (Warszawa, Wołomińska 4) otruliła się również esencją octową w bramie domu przy ul. Nadwiślańskiej 22. Pozostawiono ją pod opieką policjanta. Jeść jej nie dano, ale... opiekę policjanta.

W Poznaniu popełniła samobójstwo, skacząc do Warty z mostu Chwalińskiego, 25-letnia służąca Wanda Abraham.

W Krakowie na ul. Rejtana zaślabił Michał Bulka, lat 35, blacharz, zamieszkały przy ul. Krupniczej 1. 16.

PROWOKACJA DZIAŁA.

PAT. Aresztowany przed kilku dniami przed fabryką w Ostrowcu pow. koneckiego Cebula Wacław za kolportaż komunistycznych odezw wydał wszystkich członków komitetu dzielnicowego komunistycznej partii polskiej i Związku Młodzieży Komunistycznej, których onegaj w liczbie 17-tu aresztowano. Przeprowadzona rewizja dała w wyniku olbrzymi materiał dowodowy w postaci odczw. ulotek, szapirografów itp., przy czym wszyscy aresztowani przyznali się do należeń do K. P. P. i Z. M. K. Aresztowanych osadzono w więzieniu w Sandmierzu.

TRAGICZNY WYPADEK KOLEJARZA

Na stacji Lida przy zabieraniu próżnych wagonów w bocznicy wpadł pod koła wagonu starszy przetokowy, 41-letni Jan Grabowski. Koła wozu obcięły nieszczęśliwemu nogi, a po przejeździe do ambulatorjum stacyjnego zmarł.

Walki robotników spirytusowych w Warszawie

Państwowa fabryka rozlewni spirytusu na Pradze, zatrudniająca do 700 robotników i robotnic, stała się terenem bardzo burzliwych wypadków. Jak już donieśliśmy, dyrekcja rozlewni oświadczyła, że trzynasta pensja za III-cią dekadę zostaje zredukowana z 10 dni do 5-ciu, a w roku przyszłym wogóle pewno robotnicy nie dostaną „13-ki“.

Ten nowy atak bardzo oburzył robotników, którzy żywiołowo porzucili pracę i wylegli z oddziałów pod kantor. Delegacja wróciła od dyrekcji z niczem. Robotnicy w odpowiedzi postanowili nie opuszczać fabryki, aż do załatwienia sprawy.

Wśród nieustannych krzyków i wymyślań pod adresem dyrekcji, robotnicy przesiadli w fabryce do 1-ej w nocy. Dyrekcja, widząc upór robotników, zawezwała o 1-ej w nocy policję. Przybył oddział policjantów z podkomisarzem na czele. Policja zaarrestowała delegację (dyrektor użył przy tym podstęp: zawezwał delegatów do kancoru, niby na pertraktacje i tu dopiero oddał ich w ręce policji). Poczem przemocą wyrzuciła robotników i robotnice za bramę fabryki. V-ty i VI-ty oddział Rozlewni zabarykadował jednak drzwi i nie wpuszcili do siebie ani majstrów, ani policji. Policja szturmem zdobyła drzwi. Kiedy policjanci wtargnęli na oddziały, robotnice rzuciły się na nich z butelkami. Wywiązała się bójka i szarpanina. Robotnice podniosły straszny krzyk, na który odpowiedzieli robotnicy za bramą wrzawą. Do nich przyłączyli się tramwajarze, którzy wracali z nocej zmiany (była już 2-ga godzina w nocy). Mieszkańcy domów pobliskich otwierali okna, wybiegli na ulicę i wymyślali policji od zbirów. Policja wyrzuciła robotnice z oddziałów i rozpędziła nocne demonstracje robotnicze na ulicy.

Tego samego dnia doszło również do jednodniowego strajku włoskiego na Państwowej fabryce tytoniu na Dzielnej (pracuje 800 robotników), również o te same żądania, co i na Rozlewni. I tu dyrekcja steryoryzowała robotników.

Dyrekcja Monopoli Spirytusowego i Tytoniowego dopięła swego: złamała opór robotników i zapłaciła im za 5 dni, a nie za 10. Robotnicy mają naukę praktyczną: widzą, co niesie im obóz faszysty i co warte były wszystkie jego obietnice przedwyborcze.

Faszystowska kasa chorych w Ozorkowie

Rada Kasy Chorych składa się z 30 ubezpieczonych i 15 pracodawców. „Jednocześnie Robotniczo - Chłopska“ miała 13 radnych. Macherzy z N. P. R. Nienidowscy i Kropy tak długo krętili, że policja w przededniu posiedzenia Rady aresztowała całą frakcję „Jedności Rob.“. Po kilkakrotnych aresztowaniach braku na liście „J. R.“ zastępców i obecnie jest tylko 7 radnych. A Zarząd nie chce innych dokooptować. Zarząd składa się członków NPR i PPS, pr. Panowie ci tak się rozgospodarowali, jak w swojej własnej Kasie.

Do wyborów zarządu tworzą wspólnie bloki, aby nie dopuścić „J. R.“. Jedni drugich wysyłają na kursa na koszt Kasy Ch. Do uzdrowisk — swoich krewnych i koleżków. A robotnicy za ognkami czekają na numerki do lekarzy.

Rano, godzina 6, już jest ogonek po numerki. Kto chce przyjść popoł. do lekarza, to musi od godz. 8 rano czekać na numerki. Najczęściej rob. wysyłają dzieci, które cały dzień głodne przesiadują w Kasie Chorych. Lekarz, jak to lekarz, zbada chorego, ale lekarstwo musi przepisać nie takie, jakie jest potrzebne, a jakie się w danej chwili znajduje w Kasie. Ci sami lekarze leczą całe masy robotników prywat-

nie, bo w Kasie Chorych jeszcze nikogo nie wyleczono.

Przychodzi robotnica na zastrzyki, okazuje się, że niema takiego zastrzyku. Wtedy dają, jaki jest pod ręką. Myślą sobie: „ucieszysz się, że dostała zastrzyk i pójdzie“. Niema wolnego wyboru lekarzy. Wyznacza dyrektor.

Jeśli robotnica choruje kilka tygodni, to się jej już do pracy nie przyjmuje.

Słowem Kasa Chorych jest kaźnią dla robotników. Ale zato panom urzędnikom brzuchy rosną, jak bezki. Nieniadowski, Błaszyk, Filipiak (N. P. R.) chodzą, jak krowy. Robotnicy zaś, jak śmy. Członek zarządu p. Pryliński (BBS.) pobrał za jedno posiedzenie zł. 64 z Kasy, przyjeżdżając sobie autem z letniska. „Ubezpieczony“.

Jeden za wszystkich wszyscy za jednego

W Wilnie na cegielni „Purta“ fabrykancki synalek w sposób nastliwy ubliżał robociarzom. Jeden z klasowo świadomych robotników nie pozwolił na to i osadził rozwydrzonego synalka. Wówczas fabrykant, który już dawno chciał się pozbyć cieszącego się zaufaniem mas fabrycznych robociarza, wyrzucił go na bruk. Fakt ten wywołał wzburzenie wśród robotników cegielni. Robotnicy zrozumieli, że nie należy puścić płazem tego faktu samowoli fabrykanckiej, ofiarą której może paść dziś czy jutro każdy z nich. Przeciwwstawili się energicznie, wystali delegację do administracji i wywalczyli powrót do fabryki wydalonego robotnika.

Cegielnik.

W Sanoku bezrobocie wzmacnia się

W powiecie sanockim bezrobocie doszło do niebywałych rozmiarów. Zarejestrowanych bezrobotnych jest u nas prawie dwa tysiące, nie licząc oczywiście olbrzymiego bezrobocia na wsi, t. j. robotników rolnych, leśnych i całej masy nędzarzy, nie utrzymujących zasiłków wogóle.

Przy pomocy socjal-faszystów: Węglowskich, Topinków, którzy każdą akcją lewicy łamali i pomogli fabrykantowi w przeprowadzeniu redukcji, wyrzuciła na bruk 1.400 robotników. Nędzą wśród bezrobotnych jest straszna.

Pan starosta Klimow wprowadza tak zwane sezony letnie od maja do września i przez całe lato nie daje bezrobotnym zasiłku, twierdząc, że bezrobotni w lecie mogą sobie łatwiej gdzieś zarobić. Bezrobotnym samotnym i żonatym bezdzietnym nie chce również dawać zasiłków z funduszu pomocy doraźnej, a kiedy bezrobotni zaprotowali, to powiedział, że zasiłki jeszcze obniży.

Dopóki bezrobotny pobiera zasiłek ustawowy, to jeszcze pół biedy, ale po siedemnastu tygodniach, gdy przechodzi na zasiłek doraźny, wtedy jest skazany na łaskę p. Starosty, t. j. na śmierć głodową. Dotychczas bezrobotny pobierał 20 zł. miesięcznie zasiłku doraźnego. Obecnie Starosta chce obniżyć do 10 zł. — Oświadczył on, że rząd nie ma pieniędzy. Bezrobotny żonaty bezdzietny pobierał 30 zł. miesięcznie. Bezrobotny, mający 3. dzieci, pobierał 45 zł. miesięcznie.

Dzisiaj faszizm zaatakował nawet i te głodowe zasiłki. Bezrobotni muszą stanowczo odeprzeć atak faszysty, wysuwając swoje żądania.

Bezrobotny.

ŁAŃCUCH PRASOWY.

Robotnicy Huty Szklanej w Zawierciu zł. 42.—; Włókińcarze z Tomaszowa Mazowieckiego zł. 14.—; Antyfaszystowscy akademicy Uniw. Warsz. zł. 115.—; Polska „Czerwona Pomoc“ w Combelle, Puy de Dome (Francja) Frs. 64.—; Polish Branch of I. L. D., Toledo, Ohio (U. S. A.) Dol. amer. 87.—

W trzecią rocznicę powstania kantońskiego demonstrowali robotnicy chińscy

Wbrew terrorowi policyjnemu doszło w Szanghaju do licznych dzielnicowych demonstracji dla uczczenia trzeciej rocznicy bohaterstwa powstania kantońskiego. Jest wielu aresztowanych.

W Kantonie ogłoszono na ten

dzień stan oblężenia.

W Hong-Kongu doszło do wielkiej, masowej demonstracji robotników. Angielska policja (rządu „robotniczego”) brała udział przy rozpędzaniu tłumów i aresztowała 15 osób. Wielu aresztowanych jest także w Pek-

nie i Tien-Tsin w związku z kolportażem odezw komunistycznych, wzywających do pójscia w ślady dzielnych kantończyków i do niedopuszczenia do nowej wojny z Sowiecami.

Mac Donald posyła cztery łodzie podwodne do walki z rewolucją chińską

Angielski rząd „robotniczy” Macdonalda wysłał do Chin cztery największe łodzie pod-

wodne Anglii. Są to: Perseus, Pandore, Poseidon i Proteus. Te cztery „P” utworzą specjalną

nową flotyllę, dla walki z rosnącym ruchem rewolucyjnym Chin.

Powstanie ludów kolonialnych przeciwko imperjalizmowi rozszerza się

POWSTANIE W BIRMIE.

Londyn. Powstanie w Birmie (w Indiach angielskich) przeciwko imperjalizmowi angielskiemu przybiera wielkie roz-

miary. Z Rangunu podają, iż na ulicach toczą się zacięte walki pomiędzy tubylcami a wojskową ekspedycją angielską rządu „robotniczego” Mac Donalda.

W walkach ulicznych zginęło

80-ciu powstańców. Powstańcy uzbrojeni są w karabiny i amunicję. Na miejsce powstania wysłano wojska angielskie, uzbrojone w karabiny maszynowe i armaty.

Bombardowanie Marokańczyków przez wojska francuskie

Dusząc walkę uciskanych marokańskich, wojska francuskie przy pomocy kulomiotów i samolotów ostrzeliwały cofających się Marokańczyków. 25 grudnia przyszło do zaciętej

bitwy, która trwała do nocy. Tubylcy cofnęli się pod osłoną nocy, zostawiając kilku zabitych.

W piątek lotnicy ponownie bombardowali uciekających.

Francuzi, jak podają źródła francuskie, mieli czterech zabitych i dwóch rannych, natomiast Marokańczycy 15 zabitych i większą liczbę rannych.

Demonstracje robotnicze w dzień Bożego Narodzenia

W PAŃSTWIE PROLETARJACKIM.

Święta Bożego Narodzenia w Szwajcarii odbyły się pod hasłami walki z religią, pod hasłami rewolucji kulturalnej, pod hasłami zwycięstwa pięcioletki nad zacofaniem gospodarczym i kulturalnym.

Zapowiedziane przez sowieckie organizacje ateistyczne pochody i demonstracje rozpoczęły się w nocy z 24 na 25 grudnia i miały przebieg imponujący. Olbrzymi pochód bezbożników wraz z żywiołowo gromadzącymi się robotnikami z fabryk moskiewskich ruszył głównymi arteriami komunikacyjnymi Moskwy. Na czele tysięcy tłumów jechały czerwone auta ciężarowe, na których znajdowały się kukły-karykatury, przedstawiające kler, papieża, Poincarę i innych wrogów Z. S. R. R.

Pochody z dzielnic robotniczych skierowały się w kierunku Placu Czerwonego. Uczestniczyły w nich masowo delegacje Armii Czerwonej z najeżonymi bagnetami i raz wraz rozlegały się gromkie okrzyki tłumów:

„Śmierć burżuazji Europy od naszych bagnetów!”

„Śmierć religii!”

Na Placu Czerwonym powitał demonstrantów chór pionierów, liczący kilkaset dzieci. Z mauzoleum Lenina przemawiał Jarostawski, przewodniczący Związku Bezbożników Z. S. R. R., który zakończył

swie przemówienie okrzykiem na cześć tradycji w bolszewickim państwie proletarjackim i na cześć rządu sowieckiego.

Pochód, okrążając mauzoleum Wodza rewolucji rosyjskiej — Lenina, udał się nad rzekę, gdzie na łodzi był ułożony ogromny stos rekwizytów kościelnych i innych szpergalów duchowieństwa. Przy dźwiękach Międzynarodówki został ten stos — symbol wstecznicstwa i ciemnoty religijnej podpalony, ku wielkiej uciecie zgromadzonej publiczności. Wokół płonącego stosu makulatury cerkiewnej Czerwoni Harcerze odtańczyli specjalnie skomponowany artystyczny balet pod nazwą „Taniec niewierzących”.

Demonstracje, pomimo mroźnej nocy, zakończyły się o 5-ej nad ranem.

W fabrykach demonstracyjnie pracowali prawie wszyscy robotnicy. Uznawali oni tylko święta proletarjackie.

Akcja antyreligijna nie zakończyła się jeszcze, ponieważ według starego kalendarza Boże Narodzenie wypada o 13 dni później t. j. 7 stycznia. I na ten dzień proletarijaci mobilizują swe siły do walki z ciemnotą, narzędziem w rękach kulaków i kontrrewolucji.

W ŚWIECIE KAPITALISTYCZNYM.

Robotnicy nie dali się omamić

„świętością” dnia Bożego Narodzenia. Bezrobotni masowo wystąpili na ulicę do walki o pracę i chleb. O wigilijnych demonstracjach w Polsce pisaliśmy na 1-ej stronie.

W Sztokholmie (Szwecja) przeciągnął przez miasto liczny pochód robotniczy, rzucając hasła antyreligijne i rewolucyjne. Demonstranci nie ulegli się policji i nie dali się przepędzić. Po licznych szarżach odebrano transparenty i 6 osób aresztowano.

PRZEZ NIEMCY PRZESZŁA FALA ROJOWYCH DEMONSTRACJI „ŚWIĄTECZNYCH”.

W Weimarze przyszło do ostrego starcia pomiędzy manifestantami a policją, przyczem czterech policjantów zostało ciężko rannych i musiano ich odwieźć do szpitala.

W Bochum i w Hamburgu odbyły się burzliwe wystąpienia. Szyby w wielu apartamentach dygnitarzy państwowych wyleciały w powietrze. Kilku policjantów odniosło poważniejsze rany.

W Mengede demonstranci starli się z bandą faszystów-Stahlhelmowców, których lokal zdemolowali. Policja zdolała uprowadzić kilku aresztowanych.

Podobnie i w Berlinie doszło do walk pomiędzy robotniczym a faszystowskim klubem sportowym. Wystąpienia miały też miejsce w kościołach m. in. w berlińskiej katedrze.

Wyścig kłamstwa i szalbierstwa

Prasa faszystowska i socjalfaszystowska doniosły, jakoby Komunistyczna frakcja poselska w parlamencie francuskim głosowała za burżuazyjnym rządem Steega. To ordynarne, prowokacyjne kłamstwo ma za cel szczyć wśród robotników zamieszanie, stworzyć złudzenie, że komuniści popierają jakiegokolwiek rząd kapitalistyczny „prawy” czy „lewy”, czy też „centro-lewy”, jednak obliczony na ucisk i wyższy mas pracujących.

To szalbierstwo jest tem znamienniejsze, że socjaliści francuscy głosowali za rządem, ratując go w ten sposób przed niechybnym upadkiem. Jak pisaliśmy w numerze 22 „Przeglądu Społecznego”, w niewygodnych dla siebie sytuacjach, gdy będą pewni, że prawnie głosować będzie za rządem, dyskretnie

Dwa światy

Drukowaliśmy już w jednym z numerów szereg cytat z korespondencji z ZSRR p. B. Zyngera. Przypominamy, że korespondencje te, drukowane w prasie burżuazji żydowskiej, pisane są przez wroga klasowego państwa robotniczego.

„Prócz starych muzeów — pisze p. Zynger — powstały dziesiątki nowych, zabrano obrazy w mecenasów szluki i przeniesiono je do specjalnych gmachów. Istnieją już nowe muzea, wykwit rewolucji rosyjskiej: muzeum ochrony pracy, muzeum Kropotkina, muzeum wyzwolenia kobiety (dawny Nowodzieleczyj Monastyr), muzeum Rewolucji, muzeum armii czerwonej i t. p.

Prócz kilkudziesięciu teatrów, do których dostać się można łatwiej dzięki opiece Woksa (z powodu przepelnienia) istnieje przecież cała serja teatrów w klubach robotniczych moskiewskich. Zreszta samo zwiedzanie klubów nowopowstałych — nowoczesnych gmachów specjalnie do użytku mas robotniczych, zabrać musi sporo czasu.”

P. Zynger mieszkał w hotelu, specjalnie przeznaczonym dla przyjezdnych z zagranicy.

„Hotel ten — pisze on — jest właściwie wyspą nawpół burżuazyjną na morzu rewolucji rosyjskiej. Naprzeciwko hotelu na branie Gorsowietu napis: „Rewolucja, to wicher, który zmiata wszystko, co mu się po drodze sprzeciwi.”

W hotelu tym mieszkają m. in. różni zagraniczni „finansiści, rokujący w sprawie pożyczki „to snob amerykański”. Mają oni

„menu urozmaicone, bogaty jest również spis win, krajowych i zagra-

nicznych wódek, likierów itp. Istnieje poza tem menu obiadowe.

Ci cudzoziemcy patrzą na miasto i na krajozmyca wyspiarzy.

W tym samym hotelu obok wspomnianych Anglików, Niemców, Francuzów, mieszczą i inni goście tyche narodowości. Nie witają się ze sobą, nie stykają się zupełnie. Zrana zjawia się do nich przedstawiciel Mossowietu lub delegat związku zawodowego, do którego przyjechali goście. Witają go przez podniesienie pięści do góry (powitanie „Rollfrontu”). Szybko zyskują się robotnicy i robotnice niemiecy, francuscy lub angielscy w szeregach i wojskowym krokiem maszerują do fabryk. Na fabryce pokaz zaczyna się od improwizowanego wiecu. Nie korzystają z przywilejów cudzoziemców, rzadko jedzą obiady w dużej restauracji Grand Hotelu lub Metropolu, spożywają obiady w stołowych fabrycznych lub w pokojach „fabryki-kuchni”. Pierwsze pytanie zwykłego robotnika przy bramie fabrycznej brzmi: towarzysze? Gdy następuje potakująca odpowiedź

„ręce ściskają się mocno, twarz uśmiecha się serdecznie. To jest ten przywilej dla tych drugich cudzoziemców. Oprawdają ich inaczej, toczy się rozmowa na tematy stosunków w krajach.

Spotykają się te

dwa światy

tylko przy księgarni. Pał z cygarem, wytwornie ubrany, prosi o „Berliner Tageblatt”, robotnicarz w ubraniu sportowym, z fajką w ustach kupuje „Rote Fahne”. Obaj mówią po niemiecku, lecz stoją odwrócony do siebie plecami. Na jednego czeka samochód, na drugiego czekają w szeregu ustawieni robotnicy niemiecy, którzy odjadą specjalnym autobusem Mossowietu na zwiedzenie fabryk.”

„Berliner Tageblatt” — organ burżuazji niemieckiej. „Rote Fahne” — organ Kom. Partji Niemiec.

Głos burżuazji o ZSRR.

Znany architekt z Frankfurtu nad Menem, Ernst May, który przed kilku tygodniami objął kierownictwo nad budową domów robotniczych i całych miast w Związku Sowieckim, ogłasza we „Frankfurter Zeitung” (gazeta burżuazyjna) pierwsze wrażenia z pobytu w ZSRR. Oto niektóre ustępy:

Przyszło nagle wezwanie do natychmiastowej podróży do Magnitogorska, miejscowości w stepach kirgiskich.

Podróż nie była wcale uciążliwa. Myśleliśmy ciągle z uśmiechem o frankfurckich prorokach, którzy nam bądź przepowiadali, bądź życzyli śmierci głodowej w stepach.

Gdyby zobaczyli oni te skrzynie kawioru, czekolady, papierosów, kiełbasy i innych rzeczy, w które zaopatrzono nas na podróż, oraz (ponieważ już słyszę jak niektórzy szyszą i wzdychają) te chłopki, które prawie na wszystkich stacjach proponowały nam kupno jaj, mleka, masła i ptactwa.

Cztery i pół dnia trwała podróż w jedną stronę (na tamtejsze stosunki nie jest za dużo), a pomimo to czas szybko leciał. Na prowizorycznych szynach przybliżaliśmy się powoli do celu. Mgła rozstąpiła się i naszym oczom ukazał się nadzwyczaj interesujący obraz. Śród dzikiego stepu wznosi się kilka płaskich pagórków, śród których najszerszy — to Góra Magnitogorska. Tu leżą wielkiej wartości pokłady rudy (około 150 milionów ton) tak pięknie położone, że wydobywanie może się odbywać systemem odkrywkowym. Dla eksploatacji tych pokładów postanowiono w związku z wielkim

programem gospodarczym Związku Sowieckiego stworzenie kombinatu przemysłowego, drugiego co do wielkości na świecie. Z oddalonego mniej więcej o 2.000 kilometrów Kuzniecka, leżącego u północnych stoków gór Altajskich, będzie sprowadzany węgiel do przetapiania rudy; jako transport powrotny będzie szła ruda magnetyczna do hut Kuzniecka. Kombinatu przemysłowy w Magnitoborsku posiadać będzie, prócz hut i fabryk żelaza, kombinat chemiczny dla przeróbki produktów pobocznych koksów aż do farby anilinowej włącznie. O obszarze pokładów świadczą wymownie baseny, który zamieni rzekę Ural w 14-kilometrowe jezioro dla zapewnienia siły wodnej przemysłowi. Już dzisiaj, o ile chodzi o inwestycje przemysłowe, 40 procent pierwszego odcinka budowy jest wykonane. Pod energicznym kierownictwem specjalnego komisarza rządowego, Smida, pracuje się tam w gorączkowym tempie. Służa, długości jednego kilometra, przeznaczona do zatrzymywania wody Uralu, została wykonana w ciągu 75 dni, elektryczna stacja, największa po Dnieprostroju, będzie wybudowana (przy potrojnym zmianie) w ciągu zimy.

Gdzie przed rokiem jeszcze konie siły pasty i małe charakterystyczne wozy chłopieckie jeździły po koleinach dróg stepowych, tam dzisiaj pracuje 40.000 ludzi przy budowie olbrzymiego przemysłu teraźniejszości.

Niezliczone żarzące się światła tej tymczasowej osady wraz z reflektorami oświetlającymi w nocy miejsce budowy wywarły na nas niezapomniane wrażenie.

W wielogodzinnej podróży wzdłuż i wszerz stepów wyczuliśmy wszystkie nierówności terenu, na którym ma powstać miasto dla 120.000 ludzi.”

Młodzi robotnicy i chłopcy!

W najbliższym czasie zaczną się ukazywać stały tygodniowy dodatek dla młodzieży do Przegl. Spół. Nadsyłajcie natychmiast korespondencje z fabryk, hut, szkół zawodowych, wsi, organizacji młodzieżowych.

Redakcja „Przegl. Spół.”

ODPOWIEDZI REDAKCJI

T. M. Rei. z Sosnowca. Dziękujemy za wasz list. Koniecznie piszcie o redukcjach, strajkach i demonstracjach robotniczych. Bardzo nam zależy na szybkim informowaniu was.

Gr. Śląsk. Nie dostajemy od was żadnych korespondencji o biegu przygotowań do akcji.

Nowe zadania Sowieców Uchwała KCWKP.

PAT. Rezolucja, uchwalona przez plenum Centralnego Komitetu Wszeczwiązkowej Partji Komunistycznej, po referatach Kalinina i Mołotowa o wyborach w Sowieciech, podkreśla, że doniosłość polityczna nowych wyborów polega na fakcie, iż wybory winny stać się głównym instrumentem całkowitej reorganizacji całej działalności Sowieców. Tego rodzaju reorganizacja może nastąpić jedynie na podstawie zwiększenia roli Sowieców w ich charakterze wykonawców generalnej linii. Podkreślając, że wypadki ostatnich miesięcy, a przede wszystkim rozmach rozbudowy socjalistycznej ZSRR., przy jednoczesnym

pogłębieniu światowego kryzysu gospodarczego i zaostreniu antagonizmów klasowych w krajach kapitalistycznych, potwierdzają całkowicie słuszność decyzji, powziętych na 16-ym zjeździe partji, rezolucja wskazuje, iż polityka ofensywy socjalistycznej, prowadzona jest z powodzeniem, choć wywołuje coraz większy opór elementów kapitalistycznych i kontrrewolucyjnych, dążących do interwencji. Odpowiedzią ludu pracującego na przygotowywanie interwencji winna być ofensywa socjalistyczna jeszcze bardziej energiczna oraz konsolidacja wszystkich środkami zdolności obronnej kraju.